گفت و گو با سید علی مرتضویان استاد دانشگاه

صلح پایدار در سایه تنوع فرهنگی

بخش دوم و پایانی

روز گذشته نخستین بخش از گفت و گو با دکتر سید علی مرتضویان استاد دانشگاه و معاون پژوهشی پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات درباره نقش تنوع فرهنگی در جهان امروز از نظر خوانندگان گرامی گذشت. بخش دوم و پایانی آن در پی می آید:

لزوماً فناوری باید انیقتر پیشرفت می کرد تا ما بدانیم گفته آدورنو درست و صحیح بوده است؟

الآن همه مردم در اقصی نقاط دنیا این خطر را حس می کنند. گاهی شما نسبت به یک خطر هشدار می دهید و گاه، خطر را با همه وجود حس می کنید. انقلاب ارتباطات و نفوذ دستگاه های ارتباطی حتی در دوردست ترین روستاهای جهان، این خطر را به یک خطر جهانی تبدیل کرده است. آنچه امروزه از رسخنان آدورنو اهمیت دارد، این است که کالاهای فرهنگی مثل سایر کالاها و تولیدات، تابع مقررات وقوانین اقتصادی شده اند و مؤسسات و شرکت های چند ملیتی عظیم در دنیا می توانند در حوزه های مختلف فرهنگی با سرعت و حجم فوق العاده زیاد، کالاهای فرهنگی را تولید کنند و این کالاها به سرعت هم به مصرف برسد.

نخبگان در نظریه آدورنو، شامل نخبه های کشورهای توسعه نیافته هم می شود؟

به طور کلی او می گوید ما یک فرهنگ عالی داریم و یک فرهنگ توده ای و عامیانه. خواه در کشورهای توسعه یافته و خواه در جوامع در حال توسعه. فرهنگ توده ای همان فرهنگی است که می تواند به راحتی موضوع مصرف همگانی قرار بگیرد و به امری کالایی و مصرفی تبدیل شود و هیچ غایتی برای اعتلای ارزش های انسانی ضرورتاً در آن مندرج نیست. چنین کالایی مثل هر کالای دیگری خریداری می شود، به مصرف می رسد و سپس دور انداخته می شود.

به اعتقاد آدورنو، اگر نگرش فرهیختگان حاکم باشد، مصرف گرایی به شکل فعلی رواج پیدا نمی کند؟

از نظر او، هدف نخبگان فرهنگی کمک به مصرف گرایی نیست و مصرف گرایی در این حالت رواج پیدا نمی کند. از دید او اعتلای ارزش های انسانی و تلطیف روحی انسان ها فقط در چارچوب تولید فرهنگی عالی امکانپذیر است.

از منظر آدورنو، اگر فرهنگ نخبگان ترویج یابد، در پی آن تولید ناخالص ملی در این بخش و مصرف گرایی دچار افت می شود؟

البته آدورنو مستقیماً به این مباحث نمی پردازد. اما می توان نتیجه گرفت، اگر چنین بشود تولیدات رنگارنگ حوزه کالاهای فرهنگی در دنیا کاهش پیدا می کند. رقم داده و صدد کالاهای فرهنگی بالغ بر صدها میلیارد دلار می شود. برای مثال، تجارت جهانی کالاهای فرهنگی مثل سینما، عکاسی، رادیو و تلویزیون، کتاب، ادبیات و موسیقی در سال ۱۹۹۰ حدود ۹۵ میلیارد دلار بود ولی این رقم در سال ۱۹۹۸، چهار برابر شده و به ۳۸۰ میلیارد دلار می رسد. این روند تصاعدی همچنان ادامه دارد.

چند برابر شدن حجم تجارت این نوع کالاها در مدتی کوتاه یک خطر بزرگ تلقی شده است. چون فقط چند شرکت چند ملیتی عظیم، انحصار تولید این نوع کالاها را در دست دارند.

چه تحولاتی پشت سر گذاشته شد تا بالاخره یک سند بین المللی و لازم الاجرا در زمینه تنوع فرهنگی و توسعه مبادلات فرهنگی تهیه شود؟

در چارچوب مباحثی که مرتبط با سازمان تجارت جهانی (W.T.O) مطرح شد، آزادسازی تجاری در سطح جهانی باید اتفاق بیفتد. اما از آغاز مشخص نبود، این نوع آزادسازی شامل کالاهای فرهنگی هم می شود یا خیر و آیا اصولاً کالاهای فرهنگی، کالاهای تجاری محسوب می شوند. در واقع در ادبیات سازمان تجارت جهانی اصل بر این است که تولیدات فرهنگی یک نوع کالا مثل سایر کالاها هستند. دولت ها متوجه شدند در حیطه قراردادهای سازمان تجارت جهانی، در عمل حق خودشان را در کنترل تولیدات فرهنگی از دست می دهند و بازار را آزاد می گذارند تا هجوم بی مهار کالاهای فرهنگی جوامع پیشرفته صنعتی و در حقیقت چند شرکت بزرگ چندملیتی به کشورها صورت عمل به خود بگیرد. چون کالاهای فرهنگی اساساً کالاهایی بی وزن هستند، محدودیت های انتقال کالاهای فیزیکی و مادی را ندارند و با بسط ارتباطات جدید به سرعت منتقل و مصرف می شوند. در چنین اوضاعی، همه کشورهای جهان این خطر را احساس کردند و متوجه شدند باید در این زمینه یک اقدام جهانی صورت بگیرد. در مذاکرات سازمان تجارت جهانی مناقشاتی در این مورد رخ داد و در مقاطع بعدی چندین کنفرانس تخصصی منطقه ای و جهانی برگزار شد تا چگونگی استثنا کردن کالاهای فرهنگی را در چارچوب دادوستدهای اقتصادی بررسی کنند و تلاش شد این استثنای فرهنگی در قوانین و مقررات بین المللی هم گنجانده شود و در قراردادهای فیمابین ذکر شود که مثلاً تا ۲ سال یا ۵ سال یا بیشتر مبادله کالاهای فرهنگی محدود باشد. چون درمورد تولید کالاهای فرهنگی یک عدم توازن بین کشورها وجوددارد و فقط چند کشور و به تعبیری چند شرکت انحصار تولید این کالاها را در اختیار دارند. برای نمونه باید از هالیوود یاد کرد که بخشی عظیم از صنعت تولید فیلم جهان را در اختیار دارد. در بین کشورهای دنیا فقط ۸ کشور ازجمله ایالات متحده و هند هستند که واردات و صادرات فیلم های سینمایی شان با هم برابری می کند ویا مقدار صادرات شان در این زمینه بیشتر از واردات آنها است.

در سال ۱۹۹۹ وزرای فرهنگ کشورهای مختلف در نشستی مشترک از دبیرکل یونسکو خواستند سندی بین المللی برای ایجاد تعادل درمبادله کالاهای فرهنگی تهیه کند. در اکتبر سال ۲۰۰۰ شورای اجرایی یونسکو از مدیرکل آن خواست زمینه تهیه و تدوین اعلامیه تنوع فرهنگی را فراهم کند. بدین وسیله یونسکو به طور عملی وارد مباحثی می شود که مرتبط با حوزه سیاستگذاری تولید کالاهای فرهنگی و ابعاد اقتصادی آنها است و درنهایت اعلامیه جهانی تنوع فرهنگی تهیه شد. همچنین کنفرانس عمومی یونسکو در سال ۲۰۰۳ به دبیرکل یونسکو مأموریت داد سند لازم الاجرایی درمورد تنوع فرهنگی تهیه کند.

دبیرکل یونسکو هم از ۱۵ حقوقدان برجسته بین المللی دعوت کرد در این زمینه پیش نویسی تهیه کنند و این پیش نویس مقدمه ای شد برای تهیه کنوانسیون جهانی تنوع فرهنگی که در ماه اکتبر سال جاری و در سی و سومین اجلاس کنفرانس عمومی یونسکو به تصویب رسید.

ایالات متحده آمریکا و بریتانیا به چه علت عضویت شان را در سال ۲۰۰۰ در یونسکو لغو کردند؟

آمریکا و انگلیس از چندسال قبل از آن به سیاست های یونسکو معترض بودند و اعتقاد داشتند یونسکو به تدریج از وظایف اصلی اش منحرف می شود. اما وقتی متوجه شدند، مباحث مرتبط با تنوع فرهنگی درحال تبدیل شدن به یک سند بین المللی است، در نشست های یونسکو حضور یافتند.

این دو کشور بر چه اساس فعالیت های متأخر یونسکو را انحراف از مفاد اساسنامه آن می دانستند؟

به طور کلی یونسکو در دهه ۱۹۹۰ در سطحی وسیع به مباحث فرهنگی، آموزشی و ارتباطات پرداخت.

یکی از این مباحث، بحث تنوع فرهنگی بود. نگاه انتقادی یونسکو به نگرش ابزاری به فرهنگ و بحث های انتقادی در مورد رابطه اقتصاد با فرهنگ و به چالش کشیدن تئوری های توسعه اقتصادی که رشد اقتصادی را محور قرارمی دادند، مورد پسند سیاستمداران ایالات متحده نبود. چون آنها معتقد بودند، یونسکو بر اساس اساسنامه آن نباید به این نوع مباحث غیرمرتبط بپردازد.

آمریکا و انگلیس معتقد بودند، حق عضویتی که دولت ها می دهند و از آنجا که بخش عمده ای از بودجه یونسکو هم توسط آمریکا تأمین می شد، باید درجهت اهداف مندرج در اساسنامه باشد. حال آنکه طرح این مباحث و رویکرد کلی یونسکو در جهت هدفهای اصلی یونسکو نیست به همین جهت، از یونسکو کناره گرفتند. ولی در کنفرانس عمومی سال ۲۰۰۳ شاهد بازگشت آنها به یونسکو بودیم.

در ماده یکم، اعلامیه جهانی تنوع فرهنگی، مطرح می شود که تنوع فرهنگی میراث مشترک بشری است و در این ماده تنوع فرهنگی را سرچشمه نوآوری و خلاقیت معرفی می کند. ارتباط فرهنگی با خلاقیت و نوآوری به چه ترتیب عینیت پیدا می کند؟

این نکته که تنوع فرهنگی میراث مشترک بشریت است محل مناقشه نیست چون همه می پذیرند که تنوع فرهنگی طی هزاران سال تاریخ تکوین و تکامل جوامع و تماس آنها با یکدیگر حاصل شده و امروزه ما وارث تجربیاتی هستیم که همه جوامع به نحوی در آن سهیم بوده اند اما درباره نسبت تنوع با خلاقیت فرهنگی اینطور استدلال می شود که نوآوری در خلأ صورت نمی گیرد، بلکه ورود شدن با شرایط متفاوت و فاصله گرفتن از وضع موجود است زمینه را برای خلق امری جدید فراهم می کند. بنابراین هر اندازه تفاوت ها و تنوع ها بیشتر شود، زمینه برای یادگیری های جدید و ترکیب و امتزاج دانسته ها و نهایتاً پدیدآمدن ایده ها، الگوها و سبک های جدید مساعدتر می شود. از دید نمایندگان آمریکا در یونسکو، این سازمان باید به چه شکل به بحث فرهنگ توجه کند. از دید نمایندگان آمریکا نباید خود را در مسائل مرتبط با جنبه های اقتصادی کالاها و خدمات فرهنگی درگیر کند. یونسکو باید مطابق اساسنامه آن زمینه های تبادل فرهنگی و اشاعه فرهنگ ها و بزرگداشت شخصیت های فرهنگی و آموزش فرهنگ و حفظ میراث فرهنگی و نظایر اینها را تقویت کند.

مطابق ماده ۳ اعلامیه، مفهوم توسعه صرفاً رشد اقتصادی نیست، بلکه روشی برای دستیابی به یک زندگانی نیز هست که از نظر فکری، احساسی، اخلاقی و معنوی رضایت بخش تر باشد. نوع مواجهه نمایندگان آمریکایی نسبت به طرح این مباحث به چه صورت بوده است؟

ایالات متحده به این ماده و به طور کلی به اعلامیه جهانی تنوع فرهنگی اعتراضی نداشته و حتی آن را ستوده است. اما در مراحل بعد که قرار شد سندی لازم الاجرا تدوین شود که موضوع و محور آن «کالاهای فرهنگی» است، ایالات متحده هشدار داد این رویکرد به تعارضاتی بین تعهدات متقابل دولت ها در حوزه کالاهای فرهنگی می انجامد.

در این اعلامیه بر احترام گذاشتن به دانش سنتی و حراست از آن، بخصوص دانش اقوام بومی و گنجاندن روشهای آموزش سنتی در فرایند آموزشی و کمک به کشورهای در حال توسعه برای کمک به تهیه محصولات فرهنگی و بومی شان تأکید شده است، درآن زمان یونسکو برچه مبنا این مباحث را در اعلامیه آورد؟

یونسکو سازمانی است که همه دولتها در آن عضو هستند و به سهم خود می توانند تأثیر گذار باشند. اما چون فعالیت های یونسکو منمرکز بر موضوعات فرهنگی است. کشورهای درحال توسعه دراین زمینه فعال تر عمل می کنند.

چون اگر صرفاً بحث تکنیکی و صنعتی باشد، این کشورها تأثیرگذاری چندانی ندارند. ولی در زمینه فرهنگ، یونسکو برای آنها تریبونی آزاد است و این جوامع که معمولاً از سابقه ومیراث فرهنگی دیرینه ای برخوردار هستند، دراین زمینه قدرت مانور بیشتری دارند. میراث فرهنگی و دانش سنتی در این جوامع بعضاً پیشینه چندهزارساله دارد و عصاره خرد و چکیده تجربه های هزاران ساله است.

بنابراین در تهیه این اعلامیه و نیز در کنوانسیون تنوع فرهنگی که اخیراً به تصویب رسید، کشورهای درحال توسعه نقش داشتند و در کنوانسیون می بینید که کشورهای پیشرفته به نحوی مکلف می شوند به حفظ و اشاعه دانش سنتی و نیز به توسعه و تبادل فرهنگی و این که به صنایع فرهنگی کشورهای درحال توسعه کمک کنند و چنین کمکی به عنوان یک وظیفه برای همه اعضا به شمار آمده است.

بعد از تهیه و تصویب اعلامیه جهانی تنوع فرهنگی در سال ۲۰۰۱، درجلسات تخصصی که با حضور نمایندگان و کارشناسان کشورهای مختلف برگزارشد تا مفاد کنوانسیون تنوع فرهنگی را آماده سازند، چه مطالب مهمی مطرح شد؟

در اولین نشست کارشناسان ونمایندگان دولتها که در ایام ۲۴-۲۰ سپتامبر ۲۰۰۴ برگزارشد، حدود ۵۵۰ کارشناس به نمایندگی از ۱۳۲ دولت عضو یونسکو حضور داشتند. همچنین ۲۰ نمایندگی از سازمان های غیردولتی (NGOs) نیز درآن جلسه شرکت داشتند.

حضور نمایندگان سازمان های غیردولتی هم دستاوردی بود و نشان داد که جامعه مدنی جهانی در حال شکل گیری است. پیش نویسی که آن ۱۵ حقوقدان بین المللی تهیه کرده بودند، دربرگیرنده مطالب تازه ای که در اسناد قبلی یونسکو کمتر به آنها توجه شده بود.

به هرحال، در نشست اول کارشناسان، عمده مباحث درمورد کلیات بود. مثلاً در پیش نویس کنوانسیون آمده بود دبیرخانه ای برای سازمان کنوانسیون ایجاد شود. اما دراین نشست توصیه شد این دبیرخانه حذف شود. چون اجرای مفاد کنوانسیون درپیچ و خم های بوروکراتیک دچار مشکل می شد. همچنین مطرح شد که آیا هدف کنوانسیون فقط حفاظت و حمایت از تولیدات فرهنگی است یا پیشبرد هدف های فرهنگی و توسعه تولیدات فرهنگی؟ همچنین توصیه شد که موقعیت و مشکلات کشورهای درحال توسعه ازنظر تولید کالاهای فرهنگی مورد توجه قرار بگیرد. انتقاد دیگری که از پیش نویس اولیه کنوانسیون شد این بود که لحن آن تا حد زیادی اقتصادی است و بالاخره مقرر شد پیشنهادهای ارائه شده، تجمیع و در پیش نویس اصلاح شده منظور شود. در نشست دوم که از ۲۱ ژانویه تا ۱۱ فوریه ۲۰۰۵ (بهمن ۱۳۸۳) برگزارشد پیش نویس اصلاح شده، ارائه شد. مدیرکل یونسکو بعد از نشست اول دستور داد اصلاحات پیشنهادی جمع بندی و لحاظ شود.

به این ترتیب پیش نویس اصلاح شده ومتن آن برای همه دولتهای عضو ارسال شد. همه دولتها چندماه فرصت داشتند مطالعات لازم را روی متن پیش نویس جدید کنوانسیون انجام دهند ونظرات کتبی خود را برای یونسکو بفرستند. حدود هزار پیشنهاد درمورد موادمختلف کنوانسیون به یونسکو ارائه شد ودرنشست دوم باید همه این پیشنهادات موردبررسی قرارمی گرفت.

برای نمونه اصطلاح «سرمایه فرهنگی» درآن پیش نویس بود که بعد از بحث و گفت وگو نتیجه گرفته شد سرمایه فرهنگی اصطلاحی تعریف نشده است وذکر آن ایجاد ابهام می کند. بنابراین اصطلاح سرمایه فرهنگی از متن پیش نویس حذف شد. تلاش شد نسبت بین فرهنگ و اقتصاد با دقت بیشتری تعریف و تعهدات ناشی از آن بررسی شود ودر چنین شرایطی کلمه به کلمه متن پیش نویس مورد نقادی قرار گرفت. این مسأله عنوان شد که کنوانسیون علاوه بر حفاظت، باید در جهت ارتقای فرهنگ وبسط همکاریهای فرهنگی به ویژه به نفع کشورهای درحال توسعه گام بردارد. همچنین تصمیم گرفته شد، فعالیت های اهرمی و اجرایی کنوانسیون در همان دبیرخانه یونسکوانجام شود ودبیرخانه جدیدی ایجاد نشود. یکی از بحث برانگیزترین مواد پیش نویس، ماده ۱۹ بود. پرسش این بود که اگر مواد این کنوانسیون با مفاد سایر اسناد بین المللی و تعهداتی که به موجب آنها ایجاد شده، مغایرت پیدا کند تکلیف چیست؟ بعد از چند روز بحث و مذاکره در باره ماده ۱۹، گفت وگوها به نتیجه نرسید وروشن شدن این بحث به ادامه مذاکرات و رایزنی های کارشناسان و طرح مسأله در نشست بعدی موکول شد. در نشست سوم که در روز ۲۵ ماه مه تا سوم ژوئن ۲۰۰۵ (خرداد ۱۳۸۴) برگزار شد و در واقع نشست نهایی کارشناسان برای ارائه متن اصلی سند کنوانسیون بوده است. در این نشست، بیشترین وقت صرف ماده ۱۹ پیش نویس قبلی و ماده ۲۰ پیش نویس جدید شده و چون متن پیش نویس در حال تبدیل شدن به سند نهایی بود هر دولتی با قاطعیت وحساسیت بیشتر اظهار نظر می کرد و می کوشید کلمات یا عباراتی را در جهت منافع خودش در سند بگنجاند. آمریکایی ها اعتقاد داشتند این سند دیگر یک سند فرهنگی نیست و عمیقاً وارد مباحث اقتصادی شده و این کار از حوزه اختیارات یونسکو بیرون است. این سند، برابر وهم ارز سایر اسناد بین المللی تلقی شده به تصویب رسید. سرانجام آمریکا، با قبول حق تحفظ نسبت به ماده ۲۰ کنوانسیون، در قبال این ماده وبعضی از مواد مرتبط با موضوع این ماده از سند، مخالفت رسمی و علنی خودش را اعلام می کند. در واقع مفهوم ماده ۲۰ این است که اگر کشوری این کنوانسیون را امضا کرد، آیا پذیرش این کنوانسیون تأثیری بر تعهداتی که همان کشور درگذشته در خصوص کالاهای فرهنگی پذیرفته دارد؟ و همانطور که گفتم چون سند تنوع فرهنگی هم ارز با سایر اسناد بین المللی تلقی شده است، می تواند در آینده زمینه هایی را برای مناقشه و اختلاف نظر به وجود آورد. ممکن است برخی کشورها که درچارچوب سازمان تجارت جهانی با یکدیگر همکاری دارند، ادعا کنند، کالاهای فرهنگی را می توان جزو استثناهای فرهنگی به شمار آورد و نسبت به مبادله این نوع کالاها محدودیت هایی را قائل شوند.

بنابراین در آینده ممکن است ماده ۲۰ کنوانسیون حساسیت بیشتری را در پی بیاورد. چون الآن کشوری مثل آمریکا حدود ۷۰ درصد تولیدات فرهنگی و بویژه در زمینه فیلم را در اختیار دارد و شاید در آینده با موجی از دعاوی دولت هایی مواجه شود که مبادله کالاهای فرهنگی با شرکت های آمریکایی عامل به خطراندازند تنوع فرهنگی خود بدانند وبحث استثناهای فرهنگی را مطرح کنند.

کشورما هم اگر این کنوانسیون را به طور رسمی بپذیرد و مجلس شورای اسلامی هم آن را تأیید کند، موظف است، به مفاد آن عمل کند. چنانکه گفتم برای کشورهای در حال توسعه امتیازاتی پیش بینی شده و کشور ما هم می تواند از این امتیازات و فرصت ها استفاده کند. نحوه استفاده از امتیازات و کمک های سایر کشورها، به مطالعات گسترده ای نیاز دارد و باید فرصتها و چالشهای پذیرش کنوانسیون را مورد بررسی قرار داد. بحث در مورد فرصتها وچالشهای آتی در این زمینه چیزی نیست که الآن بتوان به دقت آنها را مشخص کرد. در واقع هیچ کشوری در دنیا، تصور دقیقی از این که چگونه باید با پیامدهای پذیرش کنوانسیون تنوع فرهنگی روبرو شود، ندارد. این موضوع، موضوعی نیست که سابقه ای داشته باشد و یا در مورد آن دعاوی خاصی مطرح شده باشد. بنابراین همه کشورها باید مطالعات زیادی را در این زمینه انجام دهند.

با پذیرش کنوانسیون از چه امتیازاتی می توان برخوردار شد؟

مطابق مفاد کنوانسیون امکان همکاری های بین المللی برای همه کشورها وجود دارد تا در جهت بهبود کیفیت و کمیت تولیدات فرهنگی خود گام بردارند. مثلاًیک کشور می تواند درخواست کمک و همکاری خود را فرضاً در تولید فیلم سینمایی به کمیته بین الدول کنوانسیون ارائه دهد و کمیته هم می تواندواسطه حقوقی و ارتباطی بشود تا این درخواست را به سایر کشورها ارائه دهد و ترتیبی اتخاذ شود که کشور درخواست کننده از کمکهای فنی کشورهای دیگر برخوردار شوند و یا بازارشان را با بازار آن کشور هماهنگ تر کنند. من معتقدم، ما در زمینه تولیدات فرهنگی مثل سینما می توانیم موفق باشیم ولی درحال حاضر موفقیت های ما در حد خیرهایی بین المللی مطرح می شود و ما نمی توانیم یک دلار از این موفقیت ها سود ببریم. برای تبدیل چنین وضعی به یک جریان اقتصادی باید وارد کانال های خاصی شویم و کالاهای فرهنگی خودمان را با بازارهای بین المللی و اقتضائات آن بازارها تطبیق بدهیم. این کار، به تخصص های متعدد نیاز دارد، کار یک دستگاه اجرایی هم نیست. عده ای باید جمع شوند، فرصت ها ومحدودیت های ما را شناسایی کنند و ببینند چه محدودیت ها وضعف هایی داریم و بعد مشخص کنیم در مقابل چگونه می توانیم از فرصت هایی که کنوانسیون در اختیار ما می گذارد، استفاده کنیم.

هدف کنوانسیون تنوع فرهنگی دقیقاً چیست؟

هدف کنوانسیون، ایجاد ضابطه برای مبادلات فرهنگی در جهان وحفاظت وحمایت از فرهنگ های بومی وتولیدات آنها در برابر جریان های بی مهار و بی مسؤولیت بین المللی است. به طور مشخص مفاد کنوانسیون اعلام می کند: ۱- جهانی شدن بی مهار هویت های فرهنگی را تضعیف و نابود می کند و آینده بشریت را به خطر می اندازد. ۲- تنوع وتکثر شرط بقا وتداوم حیات انسانی است. ۳- فرهنگ، حوزه ای مستقل وپویا است وتعریف جدیدی از فرهنگ ارائه می دهد که سیکهای متنوع زندگی و همزیستی را در بر می گیرد. ۴- تنوع فرهنگی را شرط لازم برای حفظ صلح پایدار می داند. ۵- تنوع فرهنگی را شرط اساسی خلاقیت فرهنگی می شمارد.

تعهدات ما در قبال پذیرش این کنوانسیون شامل چه مواردی خواهد بود؟

ما در قوانین مان حمایت از فرهنگهای محلی و امثال آن را داریم. بعد از پذیرش رسمی کنوانسیون، سایر دولتها اقلابرای همکاری با ما پیشنهاداتی، ارائه می دهند یونسکو انتظار دارد از ما اطلاعات و آمار و ارقام لازم را در زمینه کالاهای فرهنگی کشورمان ارائه کنیم و همچنین انتظار دارد اعلام کنیم چه برنامه ای برای حمایت از فرهنگهای متنوع کشور و توسعه فرهنگی داریم.

ما باید برنامه های خودمان را از همین الآن آماده کنیم و نشان بدهیم. در این زمینه خنثی و یا منفعل و غیرفعال نیستیم. سایر کشورها از ما اطلاعات دقیقی خواهند خواست. ما در ابتدا باید یک نظام آماری دقیق برای تولیدات فرهنگی فراهم کنیم و به طور مشخص نشان دهیم که چه مقررات و پیشرفت هایی برای تقویت و ارتقای فرهنگهای داخل کشور داریم.

نحوه رسید گی به دعاوی میان کشورها چگونه قابل اجرا است؟

ماده ۲۵ کنوانسیون به موضوع حل اختلافات میان کشورها توجه کرده است. اگر اختلافی بین اعضا بروز کند باید ابتدا خودشان به شیوه های مختلف آن اختلافات را رفع کنند و یا از دولت ثالث بخواهند به میانجی گری بین آنها بپردازد و در نهایت هم مکانیسم های داوری وجود دارد و آن کشورها می توانند اختلافات خود را به دیوان دادگستری بین المللی ارجاع دهند.

عکس: مهدی عرب‌موسوی

شماره مجوز ۶۲۷۱

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران
شرکت پالایش نفت آبادان

مزایده

آگهی مزایده شماره: ۸۴/۱۶۰

این شرکت در نظر دارد، ضایعات فلزی و غیر فلزی اقلام مشروحه ذیل واقع در آبادان را به صورت مزایده به فروش برساند. از علاقه مندان دعوت می شود از تاریخ نشر اولین آگهی به مدت ۱۰ روز به استثنای روزهای تعطیل رأس ساعت ۱۰ صبح با در دست داشتن معرفی نامه و کارت شناسایی معتبر به منظور خرید اسناد مزایده و بازدید از ضایعات به آبادان امور قراردادهای شرکت پالایش نفت آبادان واقع در مجاورت دروازه اصلی پالایشگاه مراجعه نمایند.

شماره گروه	شرح اقلام مازاد	مقدار	واحد	مدت برداشت
۱	تیوبهای برنجی (BRASS) و میلهای برنجی مستعمل	۱۰۰,۰۰۰	کیلوگرم	۱ ماه
۲	ضایعات آلومینیومی	۵,۰۰۰	کیلوگرم	۱ ماه
۳	بشکه فلزی مستعمل سالم	۲,۰۰۰	بشکه	۳۰ روز
۴	بشکه های فلزی مستعمل سوراخ	۴,۵۰۰	بشکه	۳۰ روز
۵	بشکه های پلاستیکی مستعمل سالم	۱,۰۰۰	بشکه	۱۵ روز
۶	بشکه های پلاستیکی مستعمل سوراخ	۱,۰۰۰	بشکه	۱۵ روز
۷	لوله های چدنی نمره ۱۰، ۱۵ و ۱۶	۲۰,۰۰۰	کیلوگرم	۱۰ روز
۸	کولرهای گازی مستعمل از نوع گیبسون و کریر	۱,۱۰۰	دستگاه	۱ ماه
۹	آبگرمکن گازی اسپیدان ۶۰ گالنی قابل استفاده	۷۲	دستگاه	۱۰ روز
۱۰	ماشین لباسشویی هور (HOVER) ۵ کیلوئی	۶۷	دستگاه	۱۰ روز
۱۱	درب های مستعمل از جنس چوب ساج و سرخ روسی	۱,۲۰۰	عدد	۱۰ روز
۱۲	ماشین تحریر برقی و دستی از نوع آی بی ام و المپیا و اسپریال و آدلر	۳۶۴	دستگاه	۷ روز
۱۳	ماشین حساب برقی و دستی توشیبا و شارپ و کاسیو و آدلر و فاستیت و مدس و ادوایکس	۴۱۱	دستگاه	۷ روز
۱۴	ماشین حساب فروشگاهی ناسیونال و ان سی آر	۹	دستگاه	۷ روز
۱۵	ماشین تلکس زیمنس آلمانی	۲۱	دستگاه	۷ روز
۱۶	ماشین آلات چاپخانه ای (تکثیر و اسلاید عکس)	۴	دستگاه	۷ روز
۱۷	ماشین فتوکپی و دستگاه پلی کپی	۱۳	دستگاه	۷ روز
۱۸	کمپرسور کولرهای گازی و یخچال	۱,۰۰۰	عدد	۵ روز

ضمناً آگهی های این شرکت در شبکه اطلاع رسانی شانا به نشانی WWW.shana.ir درج شده است.

روابط عمومی

۱۱۵۸

بسمه تعالی

وزارت نیرو
شرکت آب و فاضلاب استان ایلام
(سهامی خاص)

آگهی فراخوان مناقصه نوبت دوم

شرکت آب و فاضلاب استان ایلام در نظر دارد، از طریق مناقصه عمومی عملیات ساختمانی و الکترومکانیکال مدول اول تصفیه خانه فاضلاب دره شهر را به پیمانکار واجد شرایط و دارای رتبه لازم (حداقل پایه ۴ و رشته آب) را با شرایط ذیل واگذار نماید.
لذا متقاضیان می توانند در صورت تمایل برای خرید اسناد ارزیابی توان اجرای کار، مبلغ ۷۵۰۰۰ ریال به حساب جاری شماره ۳۸۰ بانک صادرات شعبه خیابان ۲۲ بهمن اصفهان، کد شعبه ۳۹۴۰ به نام مهندسین مشاور طرح و تحقیقات آب و فاضلاب واریز نموده و حداکثر تا ۵ روز پس از تاریخ درج آگهی نوبت دوم همراه با اصل فیش پرداختی و معرفی نامه کتبی به دفتر مشاور پروژه واقع در اصفهان، خیابان ۲۲ بهمن، مجتمع اداری امیرکبیر، واحد تهیه اسناد مناقصه و پیمان مراجعه نمایند.

شرایط مناقصه:
- برآورد اولیه هزینه ۸/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال بر اساس فهارس بهای سال ۱۳۸۴ سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور
- نوع فرآیند: برگه تثبیت
- محل تأمین اعتبار: عمرانی - ملی
- مدت اجرا: ۱۸ ماه شمسی
- موقعیت اجرا: در فاصله ۲ کیلومتری شمال شرقی حریم شهر
- دستگاه نظارت و مشاور پروژه: مهندسین مشاور طرح و تحقیقات آب و فاضلاب
ضمناً هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

روابط عمومی شرکت آب و فاضلاب استان ایلام

مرکز مطالعات بازرگانی و آگهی های روزنامه ایران
تهران ۷-۸۸۷۴۸۸۲۰
شهرستان ۴-۸۸۷۵۷۵۸۳